

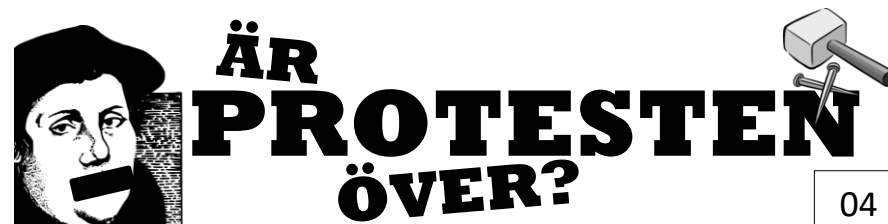
diskussioner om sådana saker där inte alla är överens undvikas – oavsett hur nödvändiga de är ur Bibelns synvinkel. Därigenom gör man samma sak som Rom på 300-talet – köper enhet på bekostnad av sanning. Indirekt anklagar man Gud för att vara otydlig i sitt Ord och Bibeln upphör att vara en auktoritet. Om enighet endast kan uppnås genom att ge avkall på sanning och rättfärdighet så må det hellre råda oenighet och t.o.m. strid (Matt. 10:34, Luk. 12:51). Den enhet Jesus bad om innebar att lärjungarna skulle "vara ett, liksom vi är ett." (Joh. 17:11) För att uppnå det bad han: "Helga dem i sanningen, ditt _____ är sanning." (v.17). Fadern och Jesus har inte olika uppfattningar. Deras enhet grundar sig i kärlek och sanning. De tillbedjare som Jesus önskade skulle tillbe honom "i ande och _____" (Joh. 4:23). Den Nytestamentliga enheten var aldrig på bekostnad av avgörande sanningar. Paulus skrev: "I vår Herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att alla vara eniga i det ni säger och inte låta stridigheter förekomma bland er, utan vara fullkomligt enade i samma _____ och samma mening." (1 Kor. 1:10, se även Rom. 15:5-6, Ef. 4:5 & Apg. 2:42, 46) Om vi önskar sann enhet måste vi enas i tron. Den enda som kan skapa sann enhet är Guds Helige Ande. Paulus bad att Gud skulle ge medlemmarna "vishetens och uppenbarelsens Ande, så att ni får en rätt kunskap om honom." (Ef. 1:17)

Nycklar till sann enhet

I alla gudsinspirerade rörelser, från den tidiga kyrkan till modern tid, har följande punkter utgjort nycklarna för sann enhet:

- Den Helige Ande – Ef. 4:3, Joh. 16:13, Ef. 1:17
- Bön – Apg. 1:14, 2:42, Ps. 119:18
- Kärlek – Kol. 3:14, Joh. 13:35
- Bibeln som enda trosbekännelse – Jes. 8:20, 2 Tim. 3:16-17
- Ödmjukhet, öppet sinne – Fil. 2:1-3, 1 Pet. 3:8
- Lägga bort förutfattade meningar – Ps. 25:4-5, 2 Kor. 13:11
- Älska och följ sanningen – Joh. 12:35-36, 2 Thess. 2:10-12

Sann enhet kan bara köpas på bekostnad av stolthet. Låt psalmistens bön bli din egen: "Öppna mina ögon, så att jag ser undren i din undervisning." (Ps 119:18) Önskar du besvara Jesus bön om enighet? Är du villig att lägga bort alla förutfattade meningar och följa allt det ljus Jesus ger dig? Vill du låta Bibeln undervisa dig och låta den utgöra din enda trosbekännelse?

Ekumenik och kristen enhet

Idag finns det över 30 000 olika kristna samfund och sekter i världen. Ändå påstår alla härleda sin lära från Bibeln. Hur kan så många människor komma fram till olika slutsatser från samma bok? Är det verkligen Guds vilja att det ska vara så?

Jesus innerliga önskan

Under sina sista timmar innan korsets trauma bad Jesus en innerlig bön för sin församling: "Jag ber att de alla skall vara _____, ... för att världen skall tro att du har sänt mig." (Joh. 17:21) Jesus önskar alltså *inte* att hans efterföljare ska vara splittrade och oeniga. Hur enträget borde då inte kristna sträva efter att besvara Jesus önskan och söka enighet?

På grund av den förvirring som råder inom kristendomen har många dragit slutsatsen att en organiserad församling är onödigt och även felaktigt. Varför behövs det en församling? Så länge man älskar Jesus så räcker det väl att tillbe för sig själv? Vi är väl alla med i en andlig, osynlig församling? Men Jesus ansåg att en organiserad församling var nödvändig. Han är själv församlingens grundare och liknas vid dess äkta man (Matt. 16:18; Ef. 2:20; 5:25-32). Judarna samlades varje sabbat för att lyssna på predikan och få andlig uppmuntran och gemenskap (3 Mos. 23:3, Apg. 15:21). Jesus deltog själv i dessa samlingar som vårt exempel (Luk. 4:16, Heb. 10:25, Matt. 18:20). Men församlingen är inte bara en gemenskap. Den organiserades av Gud för att människor ska få del av frälsningen och förvalta Guds sanning (Matt. 28:18-20, 1 Tim. 3:15). Den skulle tjäna mänskligheten och förkunna evangelium för världen. Gud är ordningens Gud (1 Kor. 14:33) och för att bättre kunna utföra sitt missionsuppdrag organiserades alla nystartade församlingar i ett enda stort samfund, "en kropp" som hade "en Herre, en tro, ett dop" (Ef. 4:4-5). Hur kommer det sig då att det nu finns så många olika kyrkor?

Var är den rätta församlingen?

Rom skryter med att de är den församling som Jesus grundade. Men Bibelns profetior visar att systemet snarare passar in på förutsägelsen om avfallet inom kristenheten. I Uppenbarelseboken 17 läser vi om en sköka som begått otukt med världen. En sköka representerar en otrogen församling som skilt sig från Kristus (Hes. 16:32, 35). Den här otrogna församlingen sägs vara berusad av de heligas blod och vara den stad som sitter på sju kullar och regerar över kungarna på jorden (v.6, 9, 17). Roms fallna kyrka är tveklöst uppfyllelsen av denna symbol. Detta stora avfall i kristendomen skulle ha makt att förfölja Guds trogna folk under 1260 år (Dan. 7:25, Upp. 13:5, Hes. 4:6). Under den tiden skulle Kristus rena brud fly ut i vildmarken (Upp. 12:6, 14). Gud hade trogna efterföljare under medeltiden. På avlägsna platser, uppe i bergen, i ödemarken, samlades folkgrupper som valdenserna och hussiterna. Dessa satte sig upp mot det romerska förtrycket och kyrkans obibliska läror. Många mötte sitt öde i fängelse, tortyrkammaren eller vid schavotten. När Luther, Zwingli, Tyndale, Calvin m.fl. protesterade mot Rom på 1500-talet, anslöt sig dessa grupper till Reformationen. Här var Guds sanna kyrka under medeltiden.

Splittringar i leden

Det är i reformationen som de olika protestantiska kyrkorna i dag hittar sitt ursprung. Många trogna människor studerade Bibeln under uppriktig bön och upptäckte nya strålar av ljus. De stod upp för sanningen och var villiga att gå i döden för den. De drevs av samma ödmjuka anda och enades allt mer i tron på Bibeln. Under ständig bön sökte de sig tillbaka mot den tidiga kyrkans rena lära. Men Guds outtröttlige fiende gjorde allt för att stoppa utveckling, och införde splittringar. I syfte att hindra felaktiga läror tog protestanterna till trosbekännelser. Oavsett hur korrekta dessa bekännelser var så var effekten av dem mycket negativ. I stället för att fortsätta reformationen och ta åt sig allt ljus som det påvliga avfallet hade dolt så klängde man blint fast sig vid trosbekännelser som människor satt upp. Man sade: "Jag tillhör Luther", "jag tillhör Calvin", "jag tillhör Menno" eller "jag tillhör Wesley". Så bildade man ett samfund runt dessa personer. John Robinson, en puritansk ledare, sa i sitt avskedstal till de kristna som flydde till Amerika: "Jag kan inte nog beklaga tillståndet inom de av Reformationens församlingar som har kommit till

en viss punkt i religionen men inte vill gå längre än Reformationens ledare gick. ... Om de levde nu skulle de vara lika villiga att ta emot större ljus som de var att ta emot det ljus de först fick." (John Robinson, *History of the Puritans 1*, s. 269). I stället för att i ödmjukhet göra Bibeln till sin enda trosbekännelse och vara öppen för mer ljus, satte man stämplor på varandra och grävde ned sig i sina åsikters skyttegravar. Paulus hade precis samma problem i Korinth (1 Kor. 1:10-13, 3:1-14).

Fler skökor

För att stärka sin speciella trosbekännelse tog vissa samfund hjälp av staten, och begick på det viset samma misstag som den romerska kyrkan hade gjort flera århundraden tidigare. Precis som den stora skökan i Uppenbarelseboken bedrev de otukt med "jordens kungar" (Upp 17:2) och statskyrkor sattes upp för att påtvinga sin lära. I Upp. 17:5 står det att den stora skökan Babylon är "modern till _____". Det skulle alltså finnas fler än en sköka. En dotter är inte identisk med sin mor, men har karaktärsdrag från sin mor (Hes. 16:45). Den romerska kyrkans döttrar måste representera de kyrkor/samfund som håller fast vid Roms traditioner och läror, eller som följer hennes exempel i att ha otillåtna förhållanden med världen.

Sann och falsk enighet

Finns det hopp för att kristendomen ska kunna uppfylla Jesus bön om enhet? Många betraktar skiljaktigheterna i de protestantiska samfundens trosbekännelser som ett avgörande bevis för att alla försök att åstadkomma en överenskommelse är omöjliga. Bibelns författare ger oss dock hopp. Paulus talar om en tid när "vi alla når fram till enheten i _____" (Ef. 4:13). Den enheten kommer visserligen inte att omfatta hela kristenheten. I Uppenbarelseboken beskrivs en annan världsvid enad rörelse som strider mot Kristus och leds av Antikrist (17:12-14). Det dödliga sår som Antikrist fick 1798 skulle läkas och hela jorden skulle följa efter vildjuret (Upp. 13:3). Som kristna måste vi därför vara försiktiga. All enighet i sig själv är inte nödvändigtvis god. Under många år har det funnits en attityd bland samfund att sluta sig samman grundat på läror de har gemensamt. Även om avsikterna är goda finns det allvarliga problem med den attityden. För att kunna uppnå en sådan enhet måste